

Eva Eichlerová, životopis

Narodila se jako Eva Totková 29. dubna 1968 ve Zlíně (tehdejším Gottwaldově). Do pěti let bydlela ve Fryštáku blízko Zlína, na statku matčiných rodičů.

Její prarodiče byli v 50. letech nátlakem donuceni předat pole, lesy i dobytek do JZD a žili v prázdném chátrajícím statku. S rodiči a bratrem se před Eviným nástupem do základní školy přestěhovali do Žeranovic, kde její rodiče postavili s pomocí široké rodiny domek. Ve vesnici, kde žila většina rodiny Evina otce, chodila do základní školy až do 3. třídy. Škola stála vedle kostela, součástí vyučování byly i hodiny náboženství a jejich účast na mších patřila k rodinným zvyklostem.

Nová ředitelka školy ale všechny děti angažovala do jiskřiček a později pionýra, aby se vliv náboženské výchovy potlačil. Eviní rodiče to neviděli rádi, ale tak jako ostatní ve vesnici to tiše trpěli. Důsledkem centralizace obcí došlo ke zrušení školy.

4. třídu navštěvovala Eva ve vedlejší obci Martinice a od 5. třídy dojížděla do tzv. měšťanky do Holešova. Už od mala ji hrozně bavilo něco vyrábět a šít, rozhodla se, že by chtěla studovat navrhování oděvů. Do oděvní školy nebyla přijata, nestačilo, že přijímací a talentové zkoušky absolvovala výborně. Vadilo, že její rodiče nebyli členy KSČ.

Nastoupila tedy na SPŠ stavební ve Zlíně/Gottwaldově. Obor si oblíbila a inspiroval ji ke studiu architektury. V roce 1986 – po maturitě – prošla přijímacím řízením na fakultu architektury VUT v Brně. Ačkoli se účastnila tajných setkání křesťanské mládeže, ve stylu pokrytecké morálky byla neaktivní členkou SSM, jinak by bylo přijetí na fakultu nemožné.

Fakulta byla v té době pod vedením členů KSČ, děkanem byl prof. Bartek. I přes to, že většina vyučujících byli především straníci, setkala se Eva během studia i s osobnostmi, které v pozitivním smyslu ovlivnily její další směřování. Během prázdnin v roce 1989 podepsala prohlášení Několik vět.

Bylo to období, kdy pro Evu bylo možné se aktivně vyjádřit k politické situaci v zemi, ačkoli se bála důsledků, které to pro ni a rodinu může mít. V září toho roku se skupinou spolužáků navštívila v rámci první výměny studentů Univerzitu v Brightonu v Anglii. Cestovali přes Paříž, Rotterdam. Komunikace se studenty a profesory v zahraničí u Evy zažehla ještě více nespokojenosti a nesouhlasu s režimem u nás. Situace v srpnu a následně v listopadu 1989 vrcholila ve studentské nepokoje. Po 17. listopadu v Praze se na fakultě Eva zapojila do všech revolučních aktivit. Rok 1990 se spolužáky na fakultě věnovali přetvoření způsobu výuky, zvali osobnosti české architektury do výuky. Prvním porevolučním děkanem se k velké spokojenosti stal prof. Ivan Ruller.

Studium na FA VUT Brno ukončila Eva v roce 1990 a od roku 1991 pracovala v architektonické kanceláři Burian-Křivinka v Brně. V roce 1995 udělala autorizační zkoušky do komory architektů (ČKA) a vdala se za spolužáka, Zdeňka Eichlera. Roku 1996 a 1990 se jim narodili synové Martin a Viktor. Záhy začala pracovat jako svobodná architektka, založila svoje vlastní studio a v roce 2010 společnost EA architekti s.r.o. společně s manželem.